

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMS COMMISSARIAAT VOOR DE MEDIA

Rolnummer: 497

Beslissing nr.: 2005/059

BESLISSING

7 juli 2005

In zake: bezwaarschrift VZW Lokale Radio-omroepstichting Radio Groot Rotselaar van de Vlaamse Cultuurgemeenschap (radio RGR FM) (dossiernr. 2005/0271).

---

1. Met een op 26 mei 2005 verzonden en op 27 mei 2005 ter griffie ontvangen aangetekende brief heeft VZW Lokale Radio-omroepstichting Radio Groot-Rotselaar van de Vlaamse Cultuurgemeenschap (hierna kortweg: RGR), met maatschappelijke zetel Rigessel 4 te 3111 Rotselaar-Wezemaal, een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing nr. 2005/038 van 22 april 2005 van het Vlaams Commissariaat voor de Media (hierna: het Commissariaat). In de beslissing nr. 2005/038 wordt in hoofde van radio RGR FM een inbreuk op artikel 37 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het omroepdecreet), vastgesteld en wordt de radio gewaarschuwd met de vraag de overtreding stop te zetten.

Met een ter post aangetekend schrijven van 1 juni 2005 nodigt het Commissariaat de betrokken omroep uit op de hoorzitting van 17 juni 2005. Op die hoorzitting verschijnt raadsman Koen Van Wynsberge voor RGR.

2. Op grond van artikel 9, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 1998 houdende vaststelling van de procedure voor het Vlaams Commissariaat voor de Media en houdende aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere radio-omroepen (hierna: het procedurebesluit), dient het Commissariaat zich uit te spreken binnen één maand vanaf de dag waarop het het bezwaarschrift ontvangt.

Daargelaten de algemene verplichting om uitspraak te doen binnen een redelijke termijn, betreft het een loutere termijn van orde, zodat het Commissariaat ook bij overschrijding ervan zijn bevoegdheid om uitspraak te doen behoudt.

3. Ingevolge artikel 9, § 2, 4°, van het procedurebesluit moet het bezwaarschrift de aangevoerde middelen vermelden, die betrekking moeten hebben op nieuwe elementen of op middelen waarop het Commissariaat in zijn beslissing niet of onvoldoende heeft geantwoord.

Deze bepaling heeft tot gevolg dat het indienen van een bezwaarschrift niet toelaat om de gehele procedure over te doen. In het bijzonder niet wanneer de gesanctioneerde in de loop van die procedure reeds de kans heeft laten liggen om op bepaalde punten zijn standpunt uiteen te zetten.

4. In de beslissing waartegen het bezwaar is gericht, wordt aangaande het verloop van de totstandkoming ervan het volgende uiteengezet:

“2. Het Commissariaat beslist op de vergadering van 18 maart 2005 om, op basis van dat onderzoeksrapport, tegen radio RGR FM, eigendom van de VZW Lokale Radio-omroepstichting Radio Groot Rotselaar van de Vlaamse Cultuurgemeenschap, met maatschappelijke zetel Rigessel 4 te 3110 Rotselaar, een ambtshalve onderzoek op te starten.

Dit wordt bij aangetekende brief van 22 maart 2005 aan radio RGR FM meegedeeld. Bij aangetekend schrijven van 4 april 2005 wordt meegedeeld dat de termijn van twee weken waarbinnen radio RGR FM zijn opmerkingen aangetekend aan het Commissariaat kan meedelen, een aanvang neemt vanaf de kennisgeving van het aangetekend schrijven van 4 april 2005. De betrokken radio wordt bij aangetekende brief van 7 april 2005 opgeroepen om op 22 april 2005 voor het Commissariaat te verschijnen om er te worden gehoord.

Bij aangetekend schrijven van 19 april 2005 deelt radio RGR FM via zijn raadsman zijn opmerkingen aan het Commissariaat mee.

Radio RGR FM is door het Commissariaat in zijn verweer gehoord ter zitting van 22 april 2005.

Namens en voor radio RGR FM verschijnen Marc Holemans en Sven Vernailen, raadsman.

De stukken die op de hoorzitting door de vertegenwoordigers van radio RGR FM worden neergelegd, vallen buiten de termijn van twee weken zoals bepaald in

artikel 5, §2, van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 houdende de vaststelling van de procedure voor het Vlaams Commissariaat voor de Media en houdende de aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere radio-omroepen (hierna genoemd : procedurebesluit). Het Commissariaat houdt derhalve geen rekening met die ingediende stukken”.

5. Wat de door RGR aangevoerde procedurele middelen betreft:

5.1.1. In een tweede procedureel middel stelt RGR dat artikel 5, §2, van het procedurebesluit is geschonden evenals de hoorplicht, doordat de ter hoorzitting neergelegde aanvullende argumentatie en bijkomende stukken als onontvankelijk werden beschouwd en zodoende uit het dossier werden geweerd. Ter ondersteuning van het middel voert RGR aan dat artikel 5, §2, van het procedurebesluit niet voorziet in een exhaustieve opsomming noch in een “ontvankelijkheidsvereiste razione temporis” voor de ter hoorzitting gehanteerde argumentatie, zodat de nota en de stukken zonder enige decretale of reglementaire grondslag zouden zijn geweerd uit het dossier.

5.1.2. Dit middel is te beschouwen als een middel met betrekking tot een nieuw element in de zin van artikel 9, § 2, 4°, van het procedurebesluit, omdat het niet eerder kon worden aangevoerd.

5.1.3. Artikel 5 van het procedurebesluit luidt:

“§ 1. Wanneer het Commissariaat hetzij ambtshalve, hetzij na een onderzoek op verzoek van de Vlaamse regering beslist over te gaan tot een procedure op tegenspraak, wordt deze beslissing in voorkomend geval samen met de daarop betrekking hebbende documenten per aangetekend schrijven door het Commissariaat verstuurd aan de betrokken rechtspersoon met vermelding van de gronden waarop de procedure steunt.

§ 2. Binnen twee weken na de datum van de betekening van het aangetekend schrijven, bedoeld in § 1, kan de betrokken rechtspersoon zijn opmerkingen per aangetekend schrijven meedelen aan het Commissariaat.

De betrokken rechtspersoon wordt opgeroepen om voor het Commissariaat te verschijnen om er te worden gehoord”.

Met deze regeling heeft de Vlaamse Regering uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 169, §1, eerste lid, van het omroepdecreet, op grond waarvan zij de procedures vaststelt en daarbij “het recht om gehoord te worden op tegenspraak” moet garanderen. De hoorplicht houdt in dat tegen niemand een ernstig maatregel kan worden getroffen die steunt op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

De procedure zoals vastgelegd in het procedurebesluit, houdt in dat het horen in de eerste plaats schriftelijk gebeurt, doch dat de betrokkene ook de kans dient te krijgen om mondelinge toelichting te verstrekken bij de schriftelijke opmerkingen. Deze regeling is kennelijk bedoeld om een efficiënt verloop van het tegensprekelijk debat te garanderen. De te horen partij beschikt over twee weken om schriftelijk haar argumenten naar voor te brengen, waarna zij wordt opgeroepen voor de hoorzitting waar nadere mondelinge toelichting kan worden

gegeven bij, of waar haar bijkomende vragen kunnen worden gesteld over haar schriftelijke opmerkingen. Aldus wordt verhinderd dat in extremis nieuwe argumenten kunnen worden aangevoerd waardoor een efficiënte besluitvorming zou worden bemoeilijkt. Aan de hoorplicht wordt op die manier geen afbreuk gedaan, vermits de betrokkene voldoende kans krijgt om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.

In dit geval heeft het Commissariaat derhalve terecht de stukken die op de hoorzitting van 22 april 2005 werden neergelegd, uit de debatten geweerd, vermits zij de regeling van het procedurebesluit heeft toegepast.

Het middel is niet gegrond.

5.2.1. In een eerste procedureel middel voert RGR de schending van artikel 5, §1, van het procedurebesluit aan, doordat zij niet in kennis is gesteld van “het besluit” van het Commissariaat waarbij werd besloten om ambtshalve over te gaan tot een procedure op tegenspraak.

5.2.2. Dit middel is reeds eerder aangevoerd, en door het Commissariaat beantwoord met een verwijzing naar de inhoud van de aangetekende brief van 22 maart 2005. Het gaat dus niet om een nieuw element, hoogstens om een middel dat door het Commissariaat onvoldoende zou zijn beantwoord.

5.2.3. In artikel 5, §1, van het procedurebesluit wordt gewag gemaakt van het mededelen van de ambtshalve genomen “beslissing” om over te gaan tot een procedure op tegenspraak, samen met de daarop betrekking hebbende documenten.

De ambtshalve beslissing om over te gaan tot een procedure op tegenspraak, genomen op 18 maart 2005, is aan RGR medegedeeld bij aangetekende brief van 22 maart 2005. Zoals aan RGR tijdens de hoorzittingen van 22 april 2005 en 17 juni 2005 is uiteengezet, bestaat er geen formeel besluit terzake. De beslissing is als zodanig opgetekend in de notulen van de vergadering van 18 maart 2005 : “het Commissariaat (beslist) een procedure inzake ambtshalve onderzoek tegen Radio RGR FM op te starten”. Uit artikel 5, §1, van het procedurebesluit volgt alvast niet dat terzake een formeel besluit zou moeten worden opgesteld en medegedeeld aan de betrokkene. Het mededelen van het gegeven dat een beslissing in die zin werd genomen met de daarop betrekking hebbende documenten volstaat. Er valt ook niet in te zien welk voordeel RGR erbij zou hebben om een formeel besluit toegestuurd te krijgen.

Het middel is niet gegrond.

6. Wat de door RGR aangevoerde middelen ten gronde betreft:

6.1.1. In haar tweede middel ten gronde betwist RGR de redelijkheid van de sanctie. Zij wijst erop dat de artikelen 168, §1, en 172 van het omroepdecreet het Commissariaat een ruime discretionaire bevoegdheid bieden bij het handhaven van de decretale bepalingen en in casu niet in redelijkheid kan worden aangenomen dat een sanctie dient te worden opgelegd.

6.1.2. Dit middel is te beschouwen als een middel met betrekking tot een nieuw element in de zin van artikel 9, § 2, 4°, van het procedurebesluit, omdat het niet eerder kon

worden aangevoerd, althans in zoverre de keuze van de sanctie wordt bekritiseerd. Wat het gevolg betreft dat moet worden gehecht aan de vaststelling dat geen storingen zijn vastgesteld, is de discussie reeds eerder gevoerd en heeft het Commissariaat zich uitgesproken. RGR beweert niet dat haar opmerkingen op dit vlak onvoldoende zouden zijn beantwoord.

6.1.3. De stelling dat het Commissariaat over een ruime discretionaire bevoegdheid inzake het opleggen van sancties beschikt, is correct. Echter, daaruit kan niet worden afgeleid dat indien de antennehoogte niet conform de zendvergunning is, het Commissariaat in redelijkheid geen waarschuwing kan geven. Gelet op de opdracht van het Commissariaat inzake het toezicht op de naleving van en de sanctionering van de inbreuken op de bepalingen van het omroepdecreet (zie artikel 168, §1, 1°, van het omroepdecreet), dient het Commissariaat bij het vaststellen van een inbreuk op te treden. In dit geval is geopteerd voor de lichtste sanctie. Er valt dan ook niet in te zien in welk opzicht deze keuze als kennelijk onredelijk zou kunnen worden beschouwd.

Het middel is niet gegrond.

6.2. De andere door RGR aangevoerde middelen zijn ofwel reeds eerder opgeworpen ofwel maakten zij het voorwerp uit van de stukken die laattijdig zijn neergelegd. In beide gevallen gaat het niet om nieuwe elementen in de zin van artikel 9, §2, 4°, van het procedurebesluit, wat de tweede categorie middelen betreft aangezien zij door RGR in een vroeger stadium van de procedure konden worden aangevoerd, met name in de aangetekende brief van 19 april 2005. De zienswijze van RGR dat, “[z]elfs indien [het] Commissariaat de mening toegedaan zou zijn dat de in casu voorgelegde stukken laattijdig zouden geweest zijn, (...) deze stukken (dan kunnen) beschouwd worden als nieuwe elementen in de zin van art. 9, §2 van het procedurebesluit”, kan derhalve niet worden aanvaard.

Wat de antennehoogte betreft, dient te worden opgemerkt dat in de brief van 19 april 2005 RGR eigenlijk niet de vaststelling door het BIPT wordt betwist dat de hoogte 38m bedraagt. In het bezwaarschrift maakt RGR daar voorbehoud bij, al moest zij tijdens de hoorzitting van 17 juni 2005 toegeven de hoogte niet te hebben nagemeten van de antenne die zij heeft overgenomen van een andere lokale radio; RGR schrijft in het bezwaarschrift:

“Zonder afbreuk te willen doen aan de juistheid van de hoogtemeting die werd uitgevoerd dient in dat verband voorzichtigheidshalve toch het grootste voorbehoud geformuleerd”.

Ook wat het in vraag stellen van de meting van de antennehoogte betreft, dient te worden vastgesteld dat het niet om nieuwe elementen gaat, aangezien RGR nagelaten heeft deze opmerkingen in de brief van 19 april 2005 te maken.

In die brief heeft RGR wel opmerkingen gemaakt aangaande de eventuele gevolgtrekkingen die eraan verbonden waren. Op dit vlak beweert RGR in haar bezwaarschrift niet dat het Commissariaat in de bestreden beslissing niet of onvoldoende zou hebben geantwoord op haar opmerkingen terzake. In het kader van de bezwaarprocedure kan dan ook niet worden ingegaan op die middelen van RGR.

Uit dit alles volgt dat de andere door RGR aangevoerde middelen niet ontvankelijk zijn.

OM DEZE REDENEN,

het Vlaams Commissariaat voor de Media,

Gelet op artikel 32 van het procedurebesluit en artikel 7 van het reglement van orde van het Commissariaat,

bevestigt de beslissing nr. 2005/038 van 22 april 2005.

Aldus te Brussel, met eenparigheid van stemmen, uitgesproken op 7 juli 2005 door het Vlaams Commissariaat voor de Media, samengesteld uit J. Baert, voorzitter, D. Albrecht en J. Boon, commissarissen bijgestaan door D. Peereeman, waarnemend griffier.

D. Peereeman
waarnemend griffier

J. Baert
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.